

ת"פ 11804/04/20 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד ודיע אבו רקייק- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 11804-04-20 מדינת ישראל נ' אבו רקייק

כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	בפני בעניין:
מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד ברק ברד	
נגד הנאשם	
ודיע אבו רקייק-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד עמית דויטשר	

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר בעבירת **החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית** - עבירה לפי סעיף 7 (א) יחד עם סעיף 7 (ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג 1973 (להלן: "פקודת הסמים") בכך שביום 15.2.20 החזיק סם מסוג קוקאין במשקל 0.0455 גרם לצריכתו העצמית.
2. בתאריך 21.3.21 הציגו הצדדים ההסדר דיוני, לפיו הודה והורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום. הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן. ככל שהתסקיר יהיה חיובי התביעה תעתור להפעלת המאסר המותנה ולריצוי העונש על דרך עבודות שירות ואילו ההגנה תהא חופשית בטיעוניה.

תסקירי שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים כמפורט להלן:

בתסקיר מיום 3.11.21 ציין שירות המבחן כי הנאשם, בן 25, נשוי ואב לארבעה ילדים עובד כרועה צאן. בעל הרשעה קודמת בעבירת גידול סם בגינה ריצה עונש מאסר. מודה בביצוע העבירה. שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית וממוטיבציה לטיפול.

בתסקיר מיום 14.2.22 מסר שירות המבחן כי הנאשם שולב ביחידה להתמכרויות בתל שבע, הגיע לכל הפגישות,

וגילה רצון ומוטיבציה בהליך הטיפול. הגיע ל-6 בדיקות שכן מתוך 11 בדיקות אליהן זומן, ונמצא נקי בכולן. לא נפתחו לחובתו תיקים חדשים.

בתסקיר מיום 13.7.22 עלה כי נבנתה לנאשם תכנית טיפולית הכוללת שילוב בטיפול קבוצתי במרכז חוסן ומעקב אחר בדיקות שכן. עוד עלה כי עד לאותה העת הגיע לכל הפגישות כנדרש. שירות המבחן ציין כי נפתח לו תיק חדש ועוד ציין כי הנאשם לא הגיע לפגישה אליה זומן בשירות המבחן.

בתסקיר מיום 9.11.22 עלה כי הנאשם מגיע למפגשי הקבוצה הטיפולית, גם אם מאחר לעיתים, אך משתתף ומתפקד באופן סביר. מוסר בדיקות שכן נקיות מדי שבוע. הנאשם הגיע לפגישה בשירות המבחן ומסר כי נתרם מההליך הטיפולי. לאור האמור, המליץ שירות המבחן על הארכת המאסר המותנה והטלת צו פיקוח במסגרתו ימשיך בטיפול ומעקב בדיקות שכן. כמו כן המליצו על הטלת צו של"צ בן 120 שעות.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הגישה רישום פלילי (ת/1) ומאסר על תנאי מת"פ 23433-08-17 (ת/2). עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים. עתרה למתחם ענישה שבין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. הפנתה לתסקיר ממנו עולה כי לנאשם קשיים לעמוד בגבולות המוצבים לו וכי לא התייצב לבדיקות שכן אליהן זומן. עוד ציינה כי הנאשם שלל נזקקות טיפולית. אשר על כן עתרה לעונש בחלק הבינוני של המתחם ולהפעלת המאסר המותנה במצטבר.

5. ב"כ הנאשם, הפנה לצורך שתתקיים הלימה בין העבירה לבין העונש הסופי. טען כי המתחם הוא ממאסר על תנאי ועד חודשיים עבודות שירות. הפנה להליך השיקום שהנאשם עבר ולהמלצת שירות המבחן וביקש לאמצה.

6. הנאשם מסר כי אינו משתמש יותר בסמים מזה מספר שנים והוא עובד ומפרנס את משפחתו, מסר שמוכן לבצע 300 שעות של"צ.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. הערך המוגן בעבירות סמים הינו ההגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים לחברה בכללותה עקב השימוש בסמים. שימוש ממושך בסם מסוכן עלול לגרום לפגיעה גופנית ונפשית של המשתמש בו, כזו שתצריך טיפול רפואי שעלותו נופלת על החברה. על הצורך להילחם בנגע הסמים, עמד בית המשפט העליון לא אחת בפסיקותיו.

8. מידת הפגיעה בערך המוגן בעבירות שביצע הנאשם הינה ברף הנמוך, משום שגם אם מדובר בסם קשה, עדיין מדובר בכמות מזערית שמהווה כעשירית מהכמות הקבועה בחוק ככמות להחזקה עצמית.

9. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נמצא מחזיק סמים לצריכה עצמית, בהזדמנות אחת, במשקל מזערי. משהסם לא הופץ ומשלא הוכח כי היה שימוש בו, הרי שלא נגרם נזק משמעותי מביצוע העבירה. אכן, על בית המשפט לבחון לא רק את הנזק שנגרם אלא אף את הנזק שעלול היה להיגרם. אך גם בבחינת פוטנציאל הנזק, הרי שבשים לב לכמות המזערית, פוטנציאל הנזק נמוך בהתאמה.

10. בבחינת **מדיניות הענישה** הנוהגת עולה כי כאשר מדובר בהחזקה של סמים קלים תחתית המתחם הינה מאסר על תנאי ואילו כאשר מדובר בסמים קשים, בכמויות גבוהות יותר מזו שבענייננו, תחתית המתחם יכולה להגיע למספר חודשי עבודות השירות. ראו למשל ע"פ 1473/18 **אוחיון נ' מדינת ישראל**, שם החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.688 ג' וכן יחידת סם קוקאין במשקל 0.4185 ג'. בית משפט השלום הטיל עונש מותנה, ואילו בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש של 6-12 ח' מאסר, אך החליט לחרוג מן המתחם ולהטיל שני חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, על אף שהנאשם לא עבר הליך טיפול סדור, אלא רק מן הטעם שהנאשם שינה את מקום מגוריו ושינה את אורחות חייו. עוד ראו ת"פ 27076-04-3 **מדינת ישראל נ' לפיגל** שם נקבע מתחם עונש של 5-15 ח' מאסר בעניינו של נאשם שהחזיק 1.25 ג' קוקאין ו-0.844 ג' הרואין.

11. באופן רגיל בעבירות החזקת סם מסוג קוקאין תחתית המתחם תהיה עונש מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. יחד עם זאת, בשים לב לכך שבענייננו מדובר בכמות מזערית, הרבה מעבר לכל המקרים שנמצאו בפסיקה, אני קובע כי באופן חריג בהתאם לנסיבות החריגות של מקרה זה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד מספר נמוך של חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

גזירת העונש המתאים לנאשם

12. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב ב**נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם שהודה במיוחס לו ונטל אחריות למעשיו. עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות לפני למעלה משנתיים וחצי. שקלתי לחיוב את הליך הטיפול שעבר הנאשם, גם אם ידע עליות ומורדות, ואף את המלצתו החיובית של שירות המבחן. מנגד, נתתי דעתי לכך שהנאשם בעל הרשעה פלילית דומה, וריצה העבירה המיוחסת לו בעוד מאסר על תנאי מרחף מעל ראשו.

13. באיזון בין השיקולים השונים, וגם אם באופן רגיל, ייתכן והיה ניתן לקבוע את עונשו של הנאשם ברף הבינוני-נמוך של המתחם, הרי שנוכח ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, ההמלצה החיובית של שירות המבחן וחלוף הזמן יש לגזור על הנאשם עונש ברף הנמוך של המתחם.

הפעלת מאסר מותנה

14. הכלל הוא שמאסר על תנאי יופעל למעט מקרים חריגים בהם הפעלת התנאי תוביל לתוצאה בלתי צודקת.

ראו למשל רע"פ 4902/14 בן צבאן נ' מדינת ישראל.

15. בענייננו, מצאתי כי יש מקום להאריך את המאסר המותנה וזאת ממספר טעמים:

ראשית, הנאשם עבר הליך טיפולי ממושך בשירות המבחן ביחידה להתמכרויות בתל שבע ובמרכז חוסן בבאר שבע. ההליך הטיפולי ידע עליות ומורדות, אך בסופו של יום הנאשם התמיד, שיתף פעולה ונמצא נקי מסמים, מזה זמן רב.

שנית, כאשר מדובר בהארכת מאסר על תנאי בעבירות סמים, מצא המחוקק להעניק שיקול דעת נרחב במיוחד לבית המשפט להאריך מאסר על תנאי, שכבר הוארך, כאמור בסעיף 85 לחוק העונשין. ללמדנו, שהמחוקק העניק חשיבות מיוחדת לשיקום מכורים לסמים, ובהתאם לכך ציד את בית המשפט בסמכויות נרחבות יותר, ביחס לענישתם של משתמשים בסמים שהשתקמו. בענייננו, לא מדובר בהארכה שניה, של מאסר על תנאי **חב** הפעלה, אלא בהארכה ראשונה של מאסר **בר** הפעלה. העובדה שמדובר בהארכה ראשונה של מאסר על תנאי בעבירות סמים, של משתמש בסמים שהשתקם, בנסיבות בהן מדובר בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית בכמות מזערית, מובילה למסקנה כי יש לגלות נכונות יתר להאריך את התנאי.

שלישית, קיימת בפני המלצה חיובית של שירות המבחן שאינה משתמעת לשתי פנים. וגם אם איני מחויב לקבלה, לא מצאתי טעם טוב שלא לקבלה.

רביעית, התוצאה העונשית לפיה הנאשם ירצה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין החזקת כמות מזערית של סם, הינה תוצאה שלא מתיישבת עם עקרון ההלימה - עקרון הענישה המנחה. אכן, אורך תקופת התנאי שיש להפעיל נוכח ביצוע העבירה הנוספת, כשלעצמו אינו שיקול מכריע לאי הארכת תקופת התנאי, כאמור ברע"פ 7391/08 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל**. אך וודאי מדובר בשיקול, שיכול ויתווסף לשיקולים אחרים, כפי שיש בענייננו.

חמישית, משום שגזר הדין ילווה בצו מבחן למשך שנה, הרי שככל שהנאשם ישוב ויבצע עבירות יהיה ניתן להפעיל את המאסר על תנאי במסגרת הפקעת צו השל"צ.

16. נוכח כל האמור לעיל, הפעלת המאסר על תנאי תוביל לתוצאה בלתי צודקת ועל כן אני מורה על הארכתו.

סוף דבר

17. אשר על-כן, הריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 300 שעות של"צ שיבוצעו בהתאם לתכנית שיכון שירות המבחן בתוך 30 יום.

ב. הנאשם מוזהר, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שיקבע שירות המבחן, אחרת יופקע צו המבחן ואגזור את עונשו מחדש.

ג. אני מאריך את המאסר על תנאי מת"פ (שלום באר שבע) 23433-08-17 מיום 21.11.17 מאסר בן 6 חודשים למשך שנתיים נוספות מהיום.

ד. קנס בסך 1,000 ₪, או 5 ימי מאסר תחתם, אשר ישולם עד ליום 1.4.23 .

ה. אני פוסל את הנאשם, מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, פסילה על תנאי בת 6 חודשים, והתנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום כל עבירה בה הורשע.

הסמים, יושמדו.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' אדר תשפ"ג, 27 פברואר 2023, במעמד הצדדים.